

obr./wz. 1909/30

**152 mm haubica
połowa/forteczna obr./wz.
1909/30**

Historia konstrukcji

Rosyjska haubica opracowana w 1909 roku przez francuską firmę Schneider, używana przez armię carską podczas I wojny światowej. Duża ich liczba została przejęta przez Armię Czerwoną. Poczynając od 1930 roku, Związek Radziecki przeprowadził modernizację posiadanych haubic, które otrzymały oznaczenie obr./wz. 1909/30.

Produkcję tego działła kontynuowano do 1940 roku, gdy zastąpiła je 152 mm haubica wz. 1938 (M-10). W momencie ataku Niemiec 22 czerwca 1941 roku Armia Czerwona miała na stanie 2611 tych dział i stanowiły one większość haubic w artylerii korpuśnej i armijnej. Haubice tego typu służyły przez cały okres lat 1941-1945, w znaczącej proporcji gdyż produkcja haubic M-10 została przerwana w 1941 roku, a haubice D-1 pojawiły się w

znaczniejszych ilościach dopiero w 1944 roku.

W armii rosyjskiej służyła również podobna w osiąгах 152 mm haubica obr./wz. 1910 również zaprojektowana przez francuską firmę Schneider, również zmodernizowana w latach 30. i używana w II wojnie światowej pod oznaczeniem obr./wz. 1910/37.

Opis konstrukcji

Lufa stalowa. Zamek śrubowo-zawiasowy. Oporopowrotnik hydrauliczno-pneumatyczny umieszczony pod lufą. Łoże dolne jednoogonowe, skrzynkowe. Koła drewniane ze stalową obręczą dostosowane do trakcji konnej z prędkością do 8 km/h.

Poznań, Park Cytadela

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

- Kaliber: 152,4 mm
- Amunicja: 152 x 239 R mm
- Masa: na stanowisku bojowym 2810 kg, w transporcie 3050 kg
- Długość lufy: z zamkiem 2160 mm, w tym część gwintowana 1657 mm
- Kąty ostrzały w elewacji: od -1stopni do +37,5stopni
- Kąty ostrzały w azymucie: 5 stopni 40 minut
- Szybkostrzelność praktyczna: do 4 strz./min.

